

UCHWAŁA NR XXVIII/169/2016

**Rady Gminy w Zakrzewie
z dnia 4 listopada 2016 roku**

**w sprawie Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar
Przemocy dla Gminy Zakrzew na lata 2016 – 2020.**

Na podstawie art. 6 ust 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2015r poz. 1390 z późn.zm.) oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r poz. 446 z późn.zm.) Rada Gminy w Zakrzewie uchwala, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie dla Gminy Zakrzew na lata 2016 – 2020 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Zakrzew.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Stępień

Załącznik do Uchwały Nr XXVIII/169/2016

Rady Gminy w Zakrzewie

z dnia 4 listopada 2016 roku

GMINNY PROGRAM
PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY w RODZINIE
ORAZ OCHRONY OFIAR PRZEMOCY
DLA GMINY ZAKRZEW
na lata 2016 - 2020

Z A K R Z E W, 2016r

I WSTĘP

Jednym z nadrzędnych celów polityki prorodzinnej państwa jest tworzenie warunków do pełnego rozwoju i prawidłowego funkcjonowania rodziny oraz zapobieganie występowaniu postaw i zachowań aspołecznych, grożących patologiami, w tym przemocy domowej. Rodzina jest najważniejsza w życiu człowieka, która kształtuje osobowość, system wartości, poglądy, czy styl życia, a rodzice i opiekunowie prawni winni stanowić wzór postępowania dla młodego pokolenia. Dla prawidłowo funkcjonującej rodziny ważną rolę odgrywają wzajemne relacje między rodzicami a niewielkie zachwianie tych postaw powoduje zaburzenie w rodzinie. W przypadku zaburzenia tych podstawowych wartości i zachowań rodzinie nie jest w stanie prawidłowo się rozwijać. Role wewnątrzrodzinne ulegają zaburzeniu, łamane są reguły a zachowania poszczególnych członków rodziny stają się niezgodne z normami prawnymi i moralnymi.

Dla lepszego rozpoznania zjawiska przemocy w rodzinie konieczne jest zdefiniowanie pojęcia przemocy.

Według definicji zawartej w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, przemoc to „jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste członków rodziny, w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym i psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą”

Zjawisko przemocy nie jest jednoznaczne. Można wyróżnić kilka form przemocy i każda z nich ma swoje charakterystyczne wyznaczniki. Są to:

- przemoc fizyczna - bicie, znęcanie się, głodzenie, zamykanie, kopanie, policzkowanie, szarpanie, duszenie, ciągnięcie za włosy, rzucanie przedmiotami, ale także używanie niebezpiecznych narzędzi lub grożenie ich użyciem, zadawanie bólu,

- przemoc psychiczna - sprawowanie przez sprawcę kontroli nad ofiarą, np. straszenie zabójstwem, użyciem przemocy, zabranie dzieci, niszczenie lub grożenie niszczeniem rzeczy, upokarzanie, używanie wulgarnych słów, mówienie ofierze, że jest do niczego,

- przemoc seksualna - zmuszanie do odbywania stosunku lub poddania się innym zachowaniom seksualnym, a także wymuszanie współżycia w nieakceptowanej formie; przemoc seksualna jest często przez ofiary molestowania ukrywana, co w znacznym stopniu utrudnia udzielenie im pomocy

, - przemoc finansowa (ekonomiczna) - utrzymanie ofiary w całkowitej zależności finansowej, zakazywanie jej pracy zawodowej, nie dawanie wystarczającej ilości pieniędzy na

prowadzenie domu, - przemoc polegająca na osaczeniu - ciągle chodzenie za kimś, dzwonięcie do niego w celu wyrządzenia krzywdy lub zastraszenia,

- przemoc w wymiarze społecznym - zakazywanie ofierze kontaktów z rodziną, przyjaciółmi, zabranianie jej wychodzenia z domu, upokarzanie jej w miejscach publicznych,

- zaniechanie (pomocy, opieki) - jest formą przemocy, której najczęściej doświadczają najmniejsze dzieci, osoby niepełnosprawne, długotrwale unieruchomione i będące w podeszłym wieku. Polega na braku opieki, niezaspokajaniu podstawowych potrzeb, zaniedbaniu zdrowotnym, izolowaniu od ludzi.

Najbardziej rozpoznawalną formą przemocy jest przemoc fizyczna. Pozostawia widoczne na ciele obrażenia i ślady w postaci siniaków, zadrapań, stłuczeń. Stanowi ona bezpośrednio zagrożenie zdrowia i życia. Przemoc fizyczna jest rozpoznawalna przez ofiarę i otoczenie, co daje szansę na szybką interwencję i pomoc. Pozostałe formy przemocy są zwykle bardziej zakamuflowane i przez to trudniejsze do zdiagnozowania, trudniejsze także do dowiedzenia na drodze prawnej. Najmniej widoczną i najtrudniejszą do wykrycia jest przemoc psychiczna. Skutki, jakie wywiera ta forma przemocy, są równie niebezpieczne, jak w przypadku przemocy fizycznej. Mogą one doprowadzić ofiarę do utraty zdrowia, a nawet życia.

Bardzo trudno jest określić dokładnie skalę zjawiska przemocy w rodzinie. Z badań dotyczących rodziny, a także z obserwacji życia społecznego wiadomo, że ludzie niechętnie przyznają się do przemocy wewnątrz rodziny.

Stosowanie przemocy prowadzi do niskiej samooceny, poczucia bezsilności i bezradności, ciągłego niepokoju, depresji, chorób związanych ze stresem. Szczególnie dramatyczne konsekwencje przemocy zauważa się u dzieci. Powoduje ona bowiem w ich psychice nieodwracalne zmiany, które mogą dać o sobie znać dopiero w dorosłym życiu. Doświadczanie przemocy jest jedną z wielu sytuacji kryzysowych. Kryzys jest wynikiem stresu i napięcia w życiu człowieka.

Próbą szybkiego poradzenia sobie z aktualnym problemem jest interwencja kryzysowa (inaczej zwana przeciwdziałaniem kryzysowi). Prawo w Polsce określa interwencję kryzysową jako „zespół interdyscyplinarnych działań, podejmowanych na rzecz osób i rodzin będących w stanie kryzysu. Celem interwencji kryzysowej jest przywrócenie równowagi psychicznej i umiejętności samodzielnego radzenia sobie, a dzięki temu zapobieganie przejściu reakcji kryzysowej w stan chronicznej niewydolności psychospołecznej.”(art.47 ustawy o pomocy społecznej Dz.Uz 2016r poz. 930 z późn.zm) „W ramach interwencji kryzysowej udziela się natychmiastowej specjalistycznej pomocy psychologicznej, a w zależności od potrzeb – poradnictwa socjalnego lub prawnego, w sytuacjach uzasadnionych – schronienia do 3 miesięcy.”(art.47 ustawy o pomocy społecznej Dz.U z 2016r poz. 930 z późn.zm). Zadaniem osób i instytucji zajmujących się interwencją kryzysową jest możliwie jak najszybsze opanowanie kryzysu, a nie rozwiązanie problemów powstałych przed sytuacją kryzysową. Po zastosowaniu interwencji kryzysowej można zaproponować również inne formy interwencji,

np. poradnictwo kryzysowe, psychoterapię, terapię krótkoterminową lub długoterminową. Do szybkiej i skutecznej interwencji w środowisku, niezbędny jest spójny system przeciwdziałania przemocy w rodzinie.

II ZJAWISKO PRZEMOCY W POLSCE

Na przełomie lipca i sierpnia 2014 r. na zlecenie Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej w ramach projektu „Diagnoza i porównanie skali zjawiska przemocy w rodzinie oraz ocena efektywności działań podejmowanych na rzecz przeciwdziałania przemocy w rodzinie” przeprowadzono ogólnopolskie badanie ankietowe. Badanie dotyczyło przemocy w rodzinie wobec osób dorosłych i dzieci. Uzyskane w badaniu wyniki pozwoliły na wyciągnięcie następujących wniosków: - istnieje tendencja do wąskiego rozumienia pojęcia „przemocy”, głównie jako przemocy fizycznej. Po otrzymaniu definicji rodzajów przemocy, okazało się, że formą przemocy występująca najczęściej jest przemoc psychiczna, wcześniej niezauważana przez badanych. Działania zapobiegawcze powinny zatem być zdecydowanie ukierunkowane na uświadamianie znaczenia pojęcia przemocy i wszystkich jej przejawów, - negatywnie odbierani są sprawcy wszelkiego rodzaju przemocy. Badana uwidocznili wyraźną tendencję do przerzucania winy na ofiarę. Prawie 24% osób uważa, że do przemocy by nie dochodziło, gdyby nie prowokacje ze strony partnera, przedkładając tym samym odpowiedzialność za jej stosowanie ze sprawcy na ofiarę. Ponad 80% osób nie podziela opinii, że istnieją okoliczności, które mogą usprawiedliwiać przemoc, - istnieje mniejsza tolerancja wobec przemocy psychicznej niż fizycznej dzieci (karanie dzieci biciem popiera 26% osób badanych). Całkowicie brak jest tolerancji dla dwóch skrajnych form przemocy wobec dzieci, tj. pozbawiania ich posiłku oraz przemocy seksualnej, - niemal połowa badanych zna w swoim otoczeniu rodziny z problemem przemocy wobec dzieci, najczęściej występujących w formie zaniedbania. W przypadku przemocy wobec osób starszych i niepełnosprawnych stosunkowo często wymieniano przemoc ekonomiczną, - przemoc seksualna była niezwykle rzadko wskazywanym rodzajem przemocy. Może to być spowodowane niechęcią do poruszania trudnego tematu, - najczęściej pośrednimi świadkami przemocy były osoby młode. Najrzadziej o przemocy słyszały osoby w wieku 60 lat lub więcej, - częściej o przypadkach przemocy wobec dorosłych wiedzą osoby mieszkające w miastach i posiadające wyższe wykształcenie. Rzadziej osoby mieszkające na wsi i te posiadające wykształcenie podstawowe, - przemoc w rodzinie ma miejsce najczęściej w gospodarstwach domowych niewyróżniających się negatywną sytuacją materialną, ani pozycją społeczno-zawodową jej członków. Przemoc dotyka wielu środowisk, nie tylko tzw. „patologicznych”,

- sprawcami przemocy w rodzinie są najczęściej osoby najbliższe – w przypadku osób dorosłych małżonkowie i partnerzy, w odniesieniu do dzieci – rodzice, - w przypadku przemocy wobec osób dorosłych najczęstszą okolicznością towarzyszącą aktom przemocy jest alkohol. Aktom przemocy wobec dzieci częściej towarzyszą inne sytuacje kryzysowe, - uwypuklono pozytywną zależność pomiędzy byciem ofiarą i świadkiem przemocy w dzieciństwie, z byciem ofiarą i sprawcą w życiu dorosłym. Aż 71,3% ofiar i 75,7% świadków przemocy w dzieciństwie doświadczało także przemocy w rodzinie w życiu dorosłym, - 86,6% respondentów nie zgodziło się ze stwierdzeniem, że zawiadomienie o przemoc w rodzinie jest donosicielstwem, - ponad ¼ badanych uznała, że pomoc dla ofiar przemocy nie jest wystarczająca. Badani widzą dużą potrzebę zapewnienia pomocy ofiarom przemocy. Brak wiedzy na temat możliwości pomocy. Ok. ¾ uczestników sytuacji przemocy nie zwróciła się o pomoc do żadnej instytucji, - stwierdzono bardzo małą skłonność uczestników przemocy w rodzinie do szukania pomocy na zewnątrz. W relacjach ofiar, sprawców i świadków przemocy instytucjonalny system wsparcia jawi się jako ubogi i niewykorzystany. Z drugiej strony osoby korzystające z pomocy uznają ją w większości za przynajmniej w części skuteczną.

III ZJAWISKO PRZEMOCY W ŚRODOWISKU LOKALNYM

W Zakrzewie działania określone w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy realizuje Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie powołany przez Wójta Gminy Zakrzew (zwany dalej Zespołem Interdyscyplinarnym). Zadaniem Zespołu Interdyscyplinarnego jest integrowanie i koordynowanie działań: ośrodka pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia, organizacji pozarządowych, specjalistów w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, w szczególności przez: - diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie, - podejmowanie działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, mających na celu przeciwdziałanie temu zjawisku, - inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, - rozpowszechnianie informacji o instytucjach, osobach i możliwościach udzielenia pomocy w środowisku lokalnym, - inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie. Zespół interdyscyplinarny tworzy grupy robocze w celu rozwiązywania problemów związanych z wystąpieniem przemocy w rodzinie w indywidualnych przypadkach. W skład grup roboczych wchodzi przedstawiciele: ośrodka pomocy społecznej, gminnej komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji, oświaty, ochrony zdrowia oraz kuratorzy sądowi, a także przedstawiciele innych podmiotów, specjaliści w dziedzinie przeciwdziałania przemocy w rodzinie. Do zadań grup roboczych należy w szczególności: - opracowanie i realizacja planu pomocy w indywidualnych przypadkach wystąpienia przemocy w rodzinie, - monitorowanie sytuacji rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz rodzin zagrożonych wystąpieniem

przemocy, - dokumentowanie działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań. Niebieska Karta to procedura – ogół czynności podejmowanych i prowadzonych przez zespół interdyscyplinarny ds. przeciwdziałania przemocy w rodzinie w związku z uzasadnionym podejrzeniem istnienia przemocy w rodzinie.

Ze sprawozdań z realizacji „Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy dla Gminy Zakrzew w latach 2012- sierpień 2016 uzyskaliśmy następujące dane: - wprowadzona 2012 r. procedura Niebieskiej Karty spowodowała, że w okresie styczeń 2012 – sierpień 2016 założono w Zakrzewie 95 Niebieskich Kart (zwanych dalej NK), w tym: 19 NK - w 2012, 17 NK - w 2013 , 24 NK - w 2014 , 20 NK - w 2015 do sierpnia 2016r - 15

- liczba założonych Niebieskich Kart nie jest jednoznaczna z ilością rodzin, w której wydarza się przemoc. NK zakłada się każdorazowo podczas zgłoszonej sytuacji przemocy, - każda NK to szereg działań wobec rodziny objętej przemocą, które trwają zależnie od potrzeby danej rodziny, czasami kończy się po okresie diagnozy środowiskowej, niekiedy jednak wymaga kilkuletnich działań, - 95 NK, które założono w okresie od stycznia 2012 r do sierpnia 2016 r zamknięto całkowicie – 80, obecnie czynnych jest 15, - powodem zakończenia procedury było ustanie przemocy w rodzinie i uzasadnione przypuszczenie o zaprzestaniu dalszego jej stosowania oraz zrealizowanie indywidualnego planu pomocy - w 69 przypadkach zrealizowano pełny program pracy z rodziną.

Fakty przemocy zgłaszane do policji, Zespołu Interdyscyplinarnego, Gminnej Komisji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, nie stanowią wszystkich przypadków przemocy w rodzinie. Częstokroć nie zgłasza się tego typu aktów, choćby z powodu strachu, wstydu czy braku dowodów lub świadków. Wiele przypadków przemocy dokonywanych jest w tzw. „białych rękawiczkach”. Dotyczy to przede wszystkim przemocy psychicznej, a ten rodzaj krzywdy bardzo trudno jest udowodnić sprawcy. Zdarzają się także zgłoszenia o przemocy domowej, które faktycznie nie miały miejsca, a miały służyć jako argument w sprawach toczonych przed sądem, najczęściej rozwodowych. Stąd też istnieje konieczność podejmowania szeroko zakrojonych działań edukacyjnych i informacyjnych wśród lokalnej społeczności pozwalających na dostrzeżenie problemu przemocy w środowisku oraz sposobów jej przeciwdziałania i zapobiegania. Niezbędne jest również utrzymanie wysokiego poziomu profesjonalnej pomocy interwencyjnej i terapeutycznej, zarówno ofiarom, ze szczególnym uwzględnieniem krzywdzonych dzieci, jak i sprawcom przemocy.

W drugim kwartale 2016 roku wykonano diagnozę występowania przemocy na terenie gminy Zakrzew . Badanie zostało przeprowadzone wśród osób dorosłych.

Badanie pozwoliło na ocenę zjawiska przemocy w rodzinie i wyciągnięcie następujących wniosków.

1.Opis terenu badań

Badania ankietowe zostały przeprowadzone wśród rodziców uczniów na terenie gminy Zakrzew w Gimnazjum nr 1 im. Henryka Sienkiewicza w Zakrzewie oraz w Szkołach Podstawowych na terenie gminy i w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Zakrzewie .

2.Charakterystyka badanej populacji

W badaniu łącznie wzięło udział 132 osoby tj. 105 kobiet i 27 mężczyzn w wieku od 19 do 55 i powyżej.

3. Cel badania

Celem badania jest ocena świadomości mieszkańców na temat zjawiska przemocy w rodzinie, oraz poziomu wiedzy na ten temat.

4. Narzędzia badawcze

Narzędzie jakie zostało wykorzystane do badania to kwestionariusze ankietowe, które zostały rozdane w środowisku szkolnym dla rodziców oraz pacjentów Ośrodka Zdrowia.

5. Analiza przeprowadzonych ankiet.

Tabela 1. Płeć respondentów

	WIEK				
	19-25	26-35	36-45	46-55	55 i więcej
Kobiety	11	33	37	20	4
Mężczyźni	2	8	10	4	3
Razem	13	41	47	24	7

Z tabeli 1 wynika ,że zdecydowaną większość badanych stanowią kobiety w przedziale wiekowym 36-45 lat , na drugim miejscu w wieku 26-35 lat.

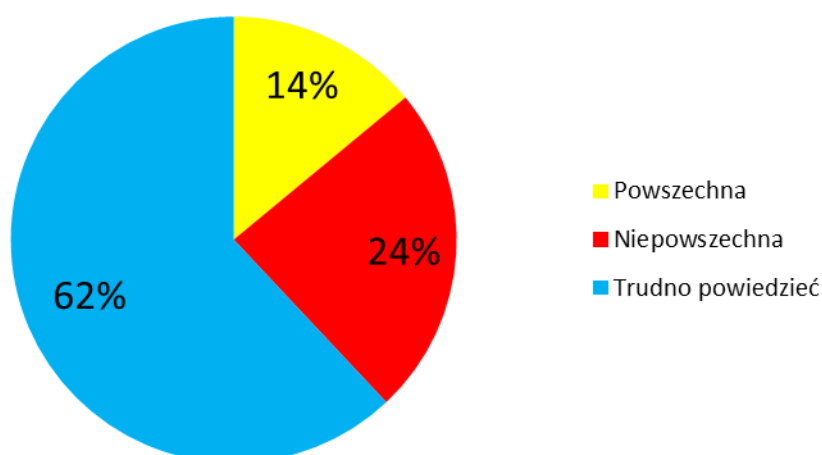
Tabela 2. Płeć badanych

Płeć	Liczba
Kobiety	105
Mężczyźni	27
Razem	132

Tabela 2 przedstawia rozróżnienie z uwagi na płeć badanych. Większą część badanych stanowią kobiety – 105, mężczyźni – 24. Łączna suma badanych wyniosła 132 osoby.

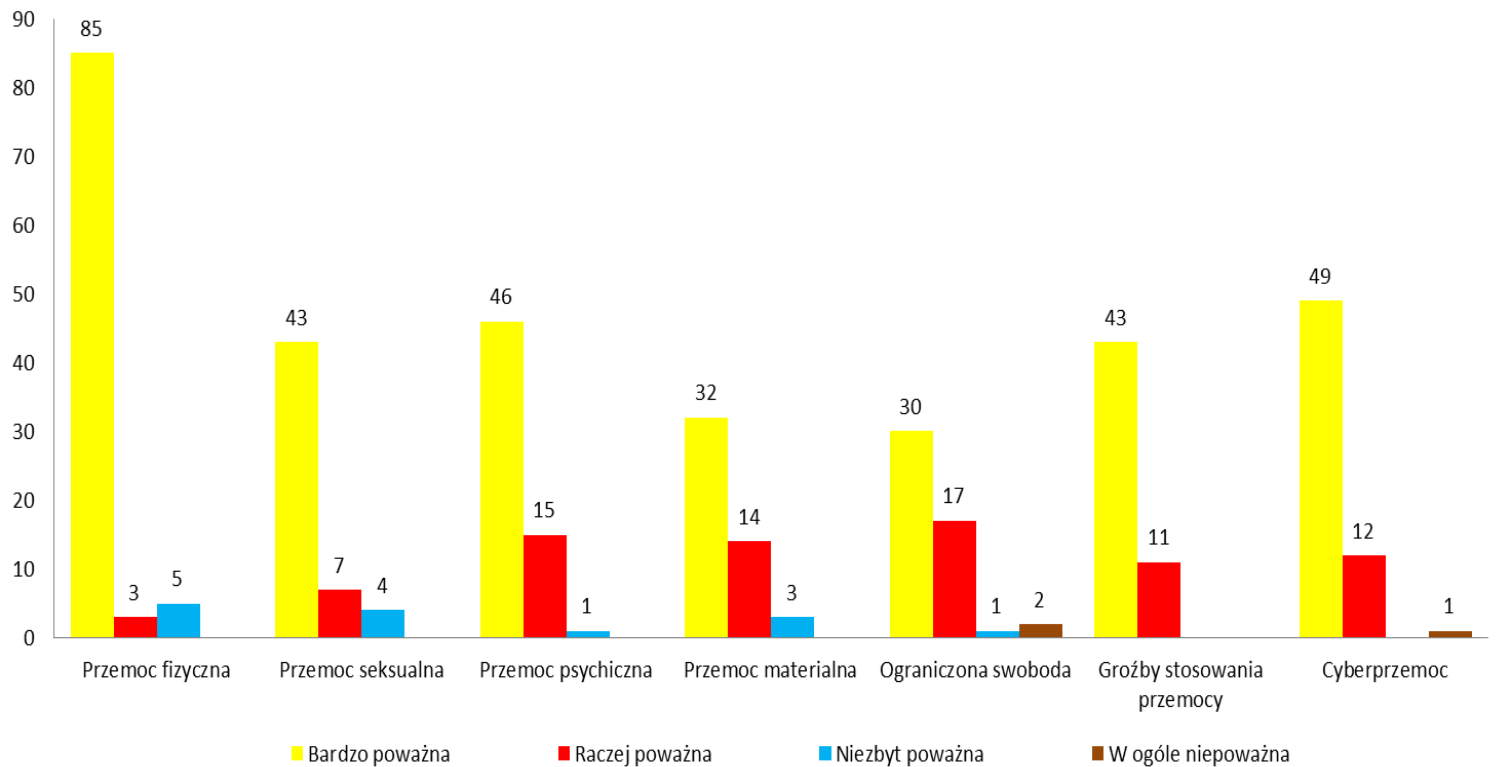
Wykres 1. Skala świadomości problemu przemocy wśród ankietowanych w gminie

Zakrzew.

W oparciu o zgromadzony materiał badawczy ustalono, że 62 % respondentów w tej sprawie nie potrafi zająć stanowiska, 24% stwierdziło, że skala przemocy w rodzinie jest niepowszechna, natomiast 14% stwierdziło, że skala przemocy jest powszechna.

Wykres 2 przedstawia formę przemocy domowej wg ważności

85 osób wskazało ,że przemoc fizyczna jest na pierwszym miejscu , na drugim miejscu wskazano cyberprzemoc – 49 osób, 46 osób wskazało iż bardzo powszechnym zjawiskiem jest stosowanie przemocy psychicznej, na czwartym miejscu została wskazana przemoc seksualna i groźby stosowania przemocy tak wskazało 43 osoby. Wśród innych przyczyn zjawiska przemocy wymienili między innymi ; przemoc materialna 32 osoby , ograniczenie swobód 30 osób,

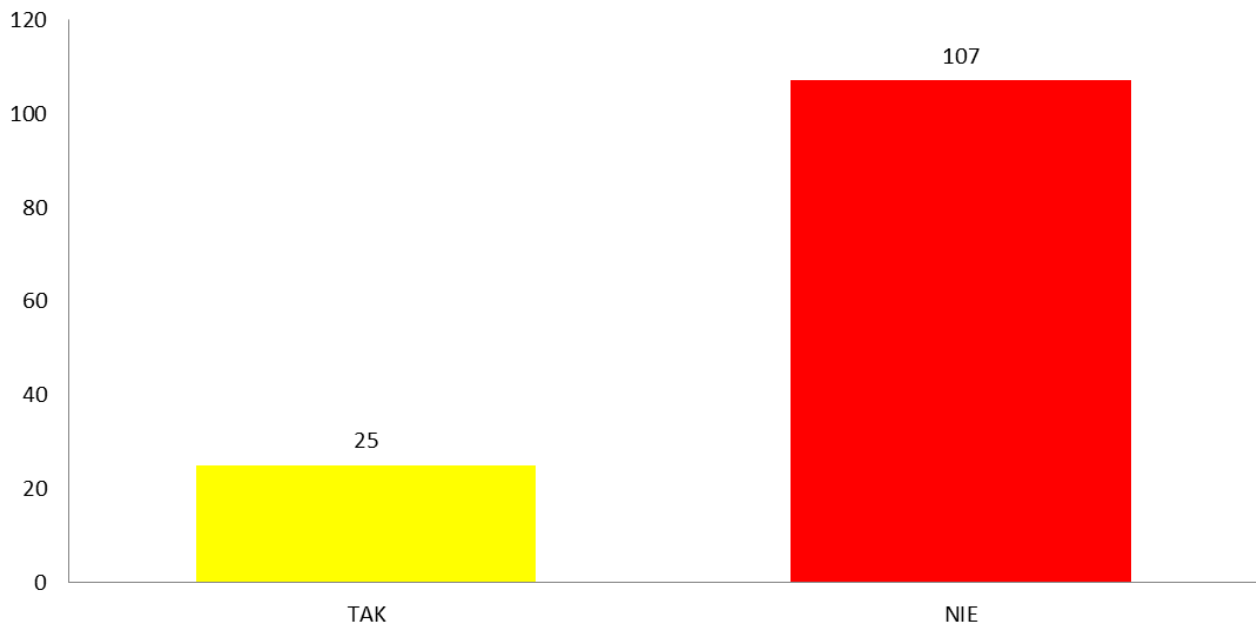
Tabela 3 dotyczy przekonań rodziny i przemocy domowej

L.p.		TAK w %	NIE w %
1.	Lepiej nie wtrącać się , bo można samemu mieć kłopoty	12,87	88,63
2.	Nikt nie powinien wtrącać się w prywatne sprawy rodziny	27,27	72,72
3.	Istnieją okoliczności, które usprawiedliwiają przemoc w rodzinie	13,63	86,36
4.	Bite kobiety są współodpowiedzialne za przemoc w rodzinie	6,06	93,93
5.	Przemoc w rodzinie jest problemem głównie ludzi nadużywających alkoholu	11,36	88,63
6.	Rodzice mają prawo ukarać dziecko w każdy sposób, który uznają za stosowny	18,93	81,06
7.	Przemoc jest tylko wtedy ,gdy występują ślady pobicia	18,18	81,81
8.	Rodzice powinni nauczyć dziecko posłuszeństwa wszelkimi sposobami	21,21	78,78
9.	Dzieci mogą karać rodziców	8,33	91,66

Tabela 3 prezentuje stanowisko badanych osób wobec przekonań dotyczących rodziny i przemocy domowej.

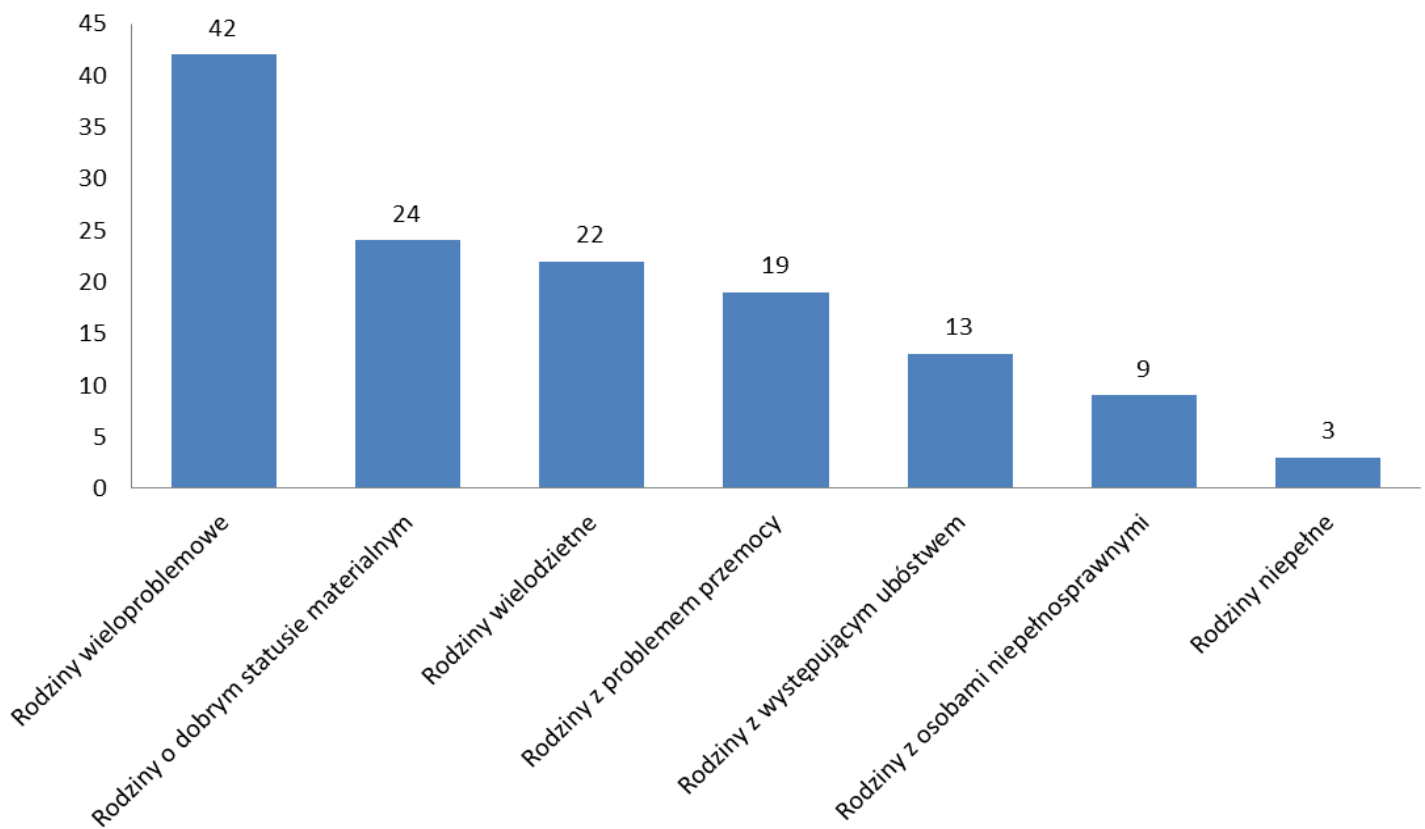
- Na pytanie czwarte aż 93,93% respondentów odpowiedziało NIE ,
- Na pytanie dziewiąte aż 91,66% respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie pierwsze i piąte aż 88,63 % respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie trzecie aż 86,36% respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie siódme aż 81,81% respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie szóste ,aż 81,06% respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie ósme , aż 78,78% respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie drugie 72,72 % respondentów odpowiedziało NIE
- Na pytanie drugie 27,27 % respondentów odpowiedziało TAK
- Na pytanie ósme 21,21 % respondentów odpowiedziało TAK

Wykres 3 przedstawia jaki % respondentów było świadkiem przemocy w rodzinie

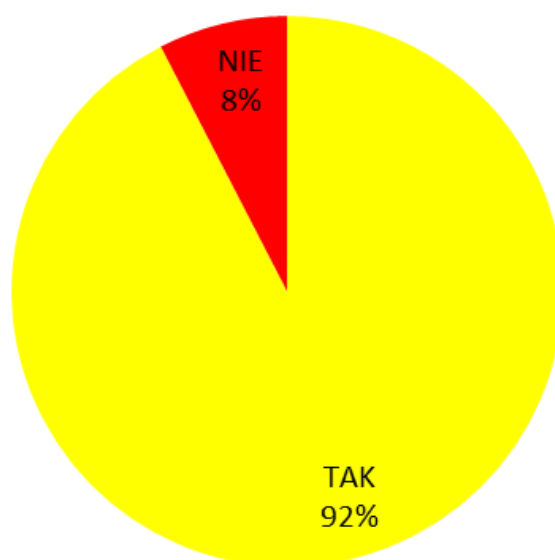
Z wykresu 3 wynika , że 25 osób było świadkiem przemocy w rodzinie , a 107 osób nie było świadkiem przemocy.

Wykres 4 przedstawia w jakich rodzinach najczęściej dochodzi do przemocy

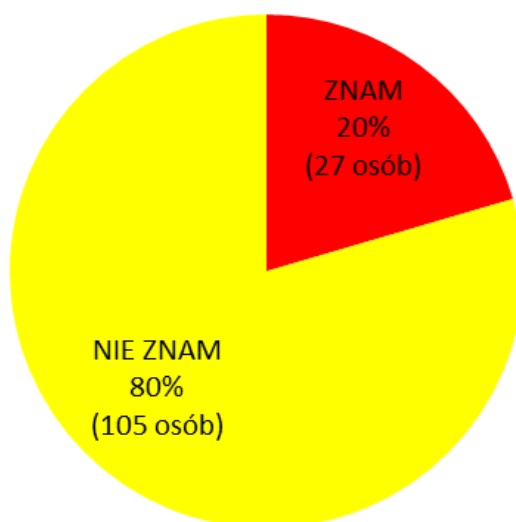
W oparciu o zgromadzony materiał badawczy ustalono , iż 42 odpowiedziało że do przemocy dochodzi w rodzinach wieloproblemowych , 24 osoby stwierdziło że do przemocy dochodzi w rodzinach o dobrym statusie materialnym ,a 22 osoby stwierdziło że w rodzinach wielodzietnych , 19 osób że w rodzinach z problemem przemocy, 13 osób że w rodzinach gdzie występuje ubóstwo, 9 osób że tam gdzie występuje niepełnosprawność , a jedynie 3 osoby wskazało że w rodzinach niepełnych.

Wykres 5 przedstawia czy osoby ankietowane pomogłyby ofierze przemocy.

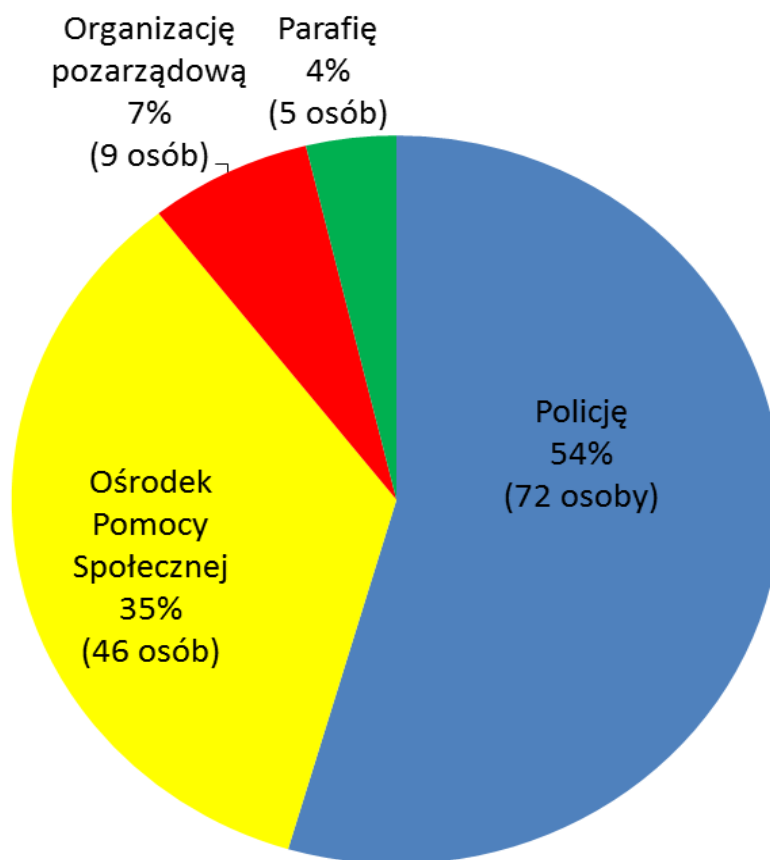
Wykres 5 prezentuje stanowisko badanych czy są w stanie pomóc ofierze przemocy. 122 osoby odpowiedziały że TAK – co stanowi 92 % ankietowanych, a 10 osób, że NIE – co stanowi 8 % ogółu.

Wykres 6 Wiedza na temat osób, które doznają przemocy.

Wykres 6 przedstawia ilość osób które znają osoby dotknięte przemocą w rodzinie. 105 osób z ankietowanych odpowiedziało, że nie znają takich osób co stanowi (80%) ankietowanych, a 27 osób odpowiedziało , że zna takie rodziny, co stanowi (20 %) ankietowanych

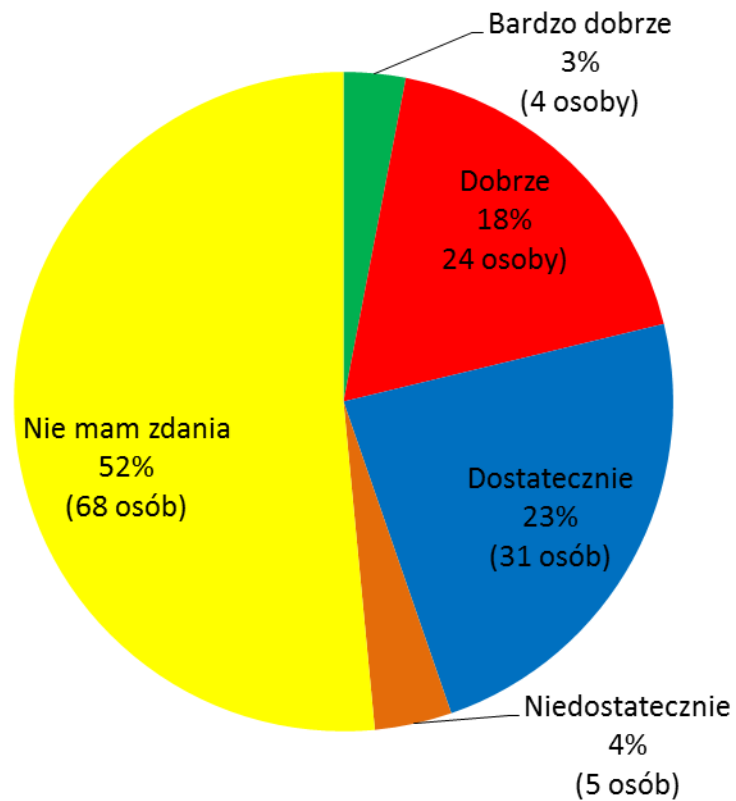
Wykres 7 Znajomość instytucji, do których osoba doznająca przemocy powinna się zgłosić.

Wykres 7 przedstawia , że w przypadku doznania przemocy ankietowani powiadomiliby:

- Policję – 72 osoby
- Ośrodek Pomocy Społecznej – 46 osoby
- Organizacje pozarządowe - 9 osób
- Parafie - 5 osób

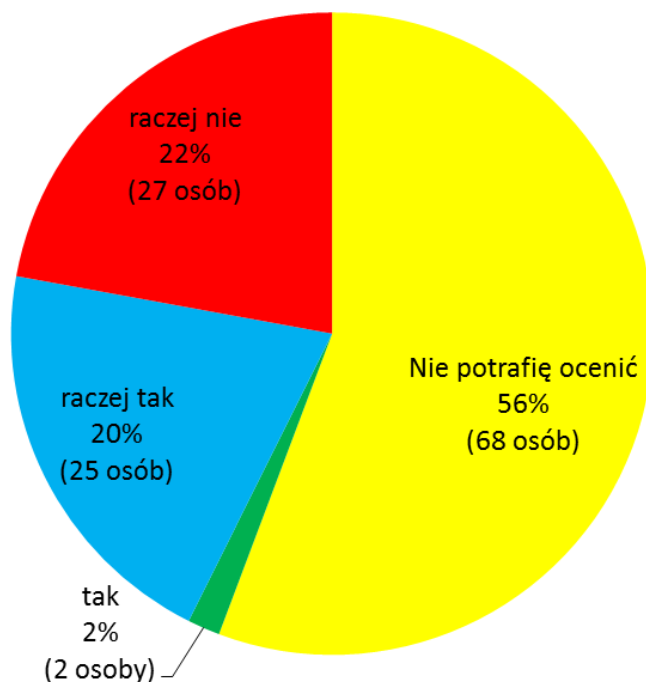
Wykres 8 przedstawia jak osoby oceniają działania profilaktyczne prowadzone w gminie związane z przemocą w rodzinie.

Z wykresu 8 wśród ankietowanych możemy odczytać, iż 68 osób tj. (52%) nie ma zdania co do prowadzonych działań profilaktycznych, 31 osób tj. (23%) ocenia dostatecznie, 24 osoby tj.(18%) dobrze ocenia działania profilaktyczne , 5 osób tj.(4%) niedostatecznie , a 4 osoby tj.(3%) bardzo dobrze.

Wykres 9 Wiedza na temat udzielanej pomocy dla ofiar przemocy.

Czy pomoc dla ofiar przemocy jest wystarczająca?

Z wykresu 9 wśród ankietowanych wynika , że 68 osób tj. (56 %) nie potrafi ocenić czy pomoc dla ofiar przemocy jest wystarczająca, 27 osób tj. (22 %) twierdzi, że raczej nie, 25 osób tj.(20 %) – raczej tak , a jedynie 2 osoby tj. (2%) że tak, pomoc dla osób doznających przemocy jest wystarczająca.

IV. WNIOSKI

- 1) podobna ilość zakładanych NK w każdym roku (2012-2016) może świadczyć o świadomości mieszkańców na temat możliwości uzyskania pomocy w sytuacji przemocy domowej,
- 2) zwiększająca się ilość zakończonych procedur NK świadczy o dużej skuteczności działań Zespołu Interdyscyplinarnego powołanego przez Wójta Gminy Zakrzew.;
- 3) należy: - kontynuować szeroko zakrojone kampanie informacyjne przeciw przemocy, - rozszerzyć ofertę edukacji najmłodszych grup wiekowych mieszkańców gminy Zakrzew nt. praw osób pokrzywdzonych w wyniku przemocy domowej, - podejmować różnorodne działania mające na celu uwrażliwienie społeczeństwa na wszelkie przejawy przemocy, nie tylko fizycznej, - utrzymać wysoki poziom skuteczności działań profesjonalistów w ramach Zespołu Interdyscyplinarnego, - wspierać ofiary przemocy w uzyskaniu szybkiej i skutecznej pomocy instytucjonalnej, - rozszerzyć ofertę pomocy o objęcie edukacją i działaniami terapeutycznymi sprawców przemocy.

V. ZAŁOŻENIA DO GMINNEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA PRZEMOCY W RODZINIE DLA GMINY ZAKRZEW NA LATA 2016-2020

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na lata 2016 – 2020 został opracowany zgodnie z:

- ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1390),
- ustawą z dnia 15 lutego 1964 r. – Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. z 2016 r. poz. 1271 z późn. zm.),
- ustawą z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz.U. z 2016 r. poz. 487),
- ustawą z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2016 r. poz. 437 z późn. zm.),
- ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2016 r., poz. 930 z późn. zm.)
- Strategią Rozwiązywania Problemów Społecznych dla gminy Zakrzew na lata 2014-2020, -

- ustawą z dnia 6 czerwca 1997r - Kodeks karny (Dz.U. z 2016 r. poz. 1137 z późn. zm.),
- ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 437 z późn. zm.),
- ustawą z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz.U. z 2016 r. poz. 905 z późn zm.).

VI. ZASOBY LOKALNE

Na terenie gminy Zakrzew funkcjonują następujące instytucje i organizacje, które w swoich działaniach realizują zadania z zakresu zapobiegania problemom społecznym, w tym przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie:

- Zespół Interdyscyplinarny,
- Ośrodek Pomocy Społecznej w Zakrzewie,
- Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych w Zakrzewie (GKRPA)
- Punkt Porad Prawnych i Terapeutycznych działający przy OPS w Zakrzewie
- Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Radomiu,
- jednostki oświatowe ,
- Komisariat Policji w Zakrzewie.

VII. CELE PROGRAMU

Cel główny:

Zwiększenie skuteczności przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz zmniejszenie skali tego zjawiska w gminie Zakrzew.

Cele szczegółowe:

1. Rozszerzenie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy;
2. Zwiększenie dostępności i skuteczności ochrony oraz wsparcia osób dotkniętych przemocą w rodzinie;

3. Zwiększenie skuteczności oddziaływań wobec osób stosujących przemoc w rodzinie;
4. Utrzymanie i wzmacnianie poziomu kompetencji przedstawicieli instytucji i podmiotów realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w celu poniesienia jakości i dostępności świadczonych usług.

VIII. ADRESACI PROGRAMU

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie skierowany jest do wszystkich mieszkańców gminy Zakrzew:

- ofiar przemocy w rodzinie (w tym dzieci, współmałżonków, partnerów w związkach nieformalnych, osób starszych, osób niepełnosprawnych),
- sprawców przemocy w rodzinie,
- świadków przemocy w rodzinie,
- przedstawicieli władz lokalnych,
- przedstawicieli instytucji, organizacji pozarządowych, a szczególnie służb pracujących z dziećmi (nauczycieli, pedagogów, pracowników socjalnych, asystentów rodziny, policjantów, pracowników służby zdrowia, księży).

IX. ZADANIA, DZIAŁANIA, REALIZATORZY, WSKAŹNIKI PROGRAMU

Zmniejszenie rozmiarów przemocy w rodzinie oraz pomoc jej ofiarom jest nadrzędnym celem, który powinien łączyć działania różnych instytucji i organizacji.

Lp	Zadanie	Działania	Realizator
1.	Szkolenia kadry (pracownicy jednostek oświatowych, OPS, Policji, GKRPA)	Szkolenia, warsztaty	OPS, Urząd Gminy
2.	Edukacja rodziców	Realizacja programów profilaktycznych, kompetencje wychowawcze	Jednostki oświatowe

3.	Edukacja społeczności lokalnej	Opracowanie i aktualizowanie przystępnych informacji na temat procedur ochrony prawnej i wsparcia dla ofiar przemocy	OPS i inni realizatorzy programu
4.	Diagnozowanie środowiska	Monitorowanie zjawiska przemocy w środowisku lokalnym	OPS
5.	Wczesna identyfikacja aktów przemocy domowej	Prowadzenie obserwacji dziecka i rodziny na terenie placówek oświatowych, OPS	Jednostki oświatowe ,OPS i inni realizatorzy programu
6.	Terapia i wsparcie interwencyjne, prawne, socjalne, psychologiczne, terapeutyczne	Praca socjalna, porady prawne, porady terapeutyczne, porady psychologiczne, procedura Niebieskiej Karty	Zespół Interdyscyplinarny, GKRPA, Policja, OPS, Punkt Porad Prawnych ,Punkt Terapeutyczny, placówki oświatowe
7.	Ścisła współpraca pomiędzy instytucjami samorządowymi, a podmiotami udzielającymi pomocy dotkniętym przemocą w rodzinie.	Wzmacnianie współpracy pomiędzy instytucjami samorządowymi i podmiotami w zakresie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie.	OPS , inni realizatorzy programu

X. PRZEWIDYWANE EFEKTY REALIZACJI PROGRAMU

Zakłada się, że zadania realizowane w ramach Programu doprowadzą do zwiększenia skuteczności pomocy i wsparcia osobom i rodzinom zagrożonym i dotkniętym przemocą poprzez: - wzmocnienie i upowszechnienie działań profilaktycznych w zakresie przeciwdziałania przemocy, - podniesienie świadomości społecznej w obszarze przeciwdziałania przemocy w rodzinie, - zmniejszenie liczby osób i rodzin dotkniętych przemocą, - zwiększenie dostępności do pomocy specjalistycznej osobom i rodzinom doświadczającym przemocy, - utrzymanie i wzmacnianie poziomu jakości usług świadczonych przez przedstawicieli instytucji realizujących zadania z zakresu przeciwdziałania przemocy w rodzinie, - rozszerzenie wachlarza usług w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie, - wzrost liczby osób profesjonalnie zajmujących się świadczeniem usług na rzecz osób i rodzin zagrożonych i dotkniętych przemocą oraz osób stosujących przemoc.

XI. ŹRÓDŁA FINANSOWANIA PROGRAMU

Źródło finansowania zadań wynikających z Gminnego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy dla gminy Zakrzew na lata 2016 – 2020 stanowią będą: - środki pochodzące z budżetu gminy.

XII. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Koordynację programu powierza się kierownikowi Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakrzewie.
2. Zobowiązuje się Kierownika Ośrodka Pomocy Społecznej w Zakrzewie do złożenia sprawozdania z realizacji Programu Wójtowi Gminy Zakrzew do dnia 15 marca następującego po roku, którego sprawozdanie dotyczy.
3. Po otrzymaniu sprawozdania Wójt przedłoży je Radzie Gminy w Zakrzewie.